

Zpravodaj obce Poniklá

POD HORAMI

11-12/2022

HŘIŠTĚ U JIZERY

5

ŽIVÝ BETLÉM

7

PONIKELSKÉ ROUBENKY

20

OBSAH

Jednání obecní rady	3
Společenská kronika	3
Obecní hlásný	4
Obecní knihovna	5
Ten dělá to a ten zas ono	6
V Liberci za kulturou a poznáním	6
Betlém opět ožil	7
Úspěch v matematické soutěži	7
Řádění čertů ve škole	8
Vyprávění starého dubu	9
Co připravují ochotníci	13
Český červený kříž	13
Letošní ponikelské posvícení	14
Už svítí!	15
A zase ti Dýňáci!	15
Svatomartinské putování Poniklou	16
Je čas vzpomínat? Je čas snít!	18
Pořad vánočních bohoslužeb	19
Ponikelské roubené stavitelství	20
Literární putování Libereckým krajem	24
Poklady z Preložky VI.	27
Dárky s duší Krkonoš	29

SBĚRNÝ DVŮR

V sobotu 7. ledna 2023 bude sběrný dvůr
UZAVŘEN, další otevření pak vychází
na sobotu 4. února 2023 od 9.00 do 10.00 hod.
OÚ

DŮLEŽITÉ KONTAKTY

OBEČNÍ ÚŘAD

starosta Tomáš Hájek
603 569 389, 481 585 133
Hajek@ponikla.cz

Věra Nováková, Alena Soukupová
481 585 981
obec@ponikla.cz

obecní četa, sběrný dvůr (T. Klikorka)
608 084 782
ceta@ponikla.cz

VODOVODY (odečty, poruchy)

Hoření a střední Poniklá, Nová Ves (M. Dobiáš)
737 863 818

Dolení Poniklá, Přívlačka, Preložka (J. Čížek)
721 154 738

Pečovatelská služba Poniklá
481 549 400

MUDr. Karásková
481 585 174

Ordinační hodiny v Poniklé čp. 266:

PO: 13.00–18.00

ÚT: 8.00–12.00

ST: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00

PÁ: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00

Ordinační hodiny v Jilemnici J. Harracha čp. 90:

PO: 7.30–12.00

ÚT: 14.00–17.00

ČT: 7.30–12.00

MATEŘSKÁ ŠKOLA

481 585 257, 737 711 997
skolka.ponikla@seznam.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

481 585 206, 604 310 491
zs@ponikla.cz

KNIHOVNA

732 608 524
knihovna@ponikla.cz

DĚTSKÝ LÉKAŘ (lékaři Dětského odd. MMN Jilemnice)

481 551 338 Poniklá

481 551 339 Jablonec nad Jizerou

481 551 332 Jilemnice

Ordinační hodiny:

PO: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

ÚT: 7.00–12.00 ordinace Poniklá

ST: 12.00–16.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

ČT: 13.00–18.00 ordinace Poniklá

PÁ: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

Zpravodaj obce Poniklá **POD HORAMI 11–12/2022**, číslo 217, ročník 52, reg. č.: MK ČR E 17675, náklad 430 výtisků.
Vydává obec Poniklá, Poniklá 65, 512 42 Poniklá, IČ 00276006. Internetová adresa: www.ponikla.cz
Odpovědná redaktorka a jazyková korektura: Hana Hájková. Tisk: Gentiana Jilemnice. Cena 10 Kč.
Zpravodaj Pod horami je dvouměsíčník. **Uzávěrka příštího vydání: 24. 2. 2023**
SVÉ PŘÍSPĚVKY A PŘIPOMÍNKY, PROSÍME, ZASÍLEJTE NA E-MAIL: redakce.podhorami@gmail.com
Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny. Zveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.
Za všechny příspěvky děkujeme!
Ilustrace na úvodní straně: Tuláčkova náves, prosinec 2022, autor: Hana Hájková

Jednání obecní rady za období listopad až prosinec

Vážení ponikelští sousedé, máme za sebou další rok, který nám připravil nejedno příjemné překvapení. A tak vyhodnocujeme, plánujeme a připravujeme se na ten rok následující. Co nám přinese, napovídá rozpočet, který zastupitelé schválí na prosincovém zasedání. Nyní si ale pojďte přečíst o těch nejdůležitějších bodech, které rada na svých zasedáních projednávala.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že základní škola se v investicích „vyčerpala“, není tomu tak. I když nám září novotou, leží nám ladem nevyužitý půdní prostor. Do toho se nám navyšuje počet žáků, kteří se kapacitně nevejdou do školní družiny, a tak se nám tu otevírá možnost využití půdy pro potřeby školního klubu, vybudování odborných kabinetů a sociálního zařízení. Lehce se plánuje, ale těžce se zapadá do různých nařízení a požadavků. A v případě půdy je to pak řešení únikového prostoru pro případ požáru. Po zvážení všech pro a proti se nám jako nejschůdnější varianta jeví případné vybudování venkovního únikového schodiště. Začínáme tedy projektovat a pokusíme se následně projekt podat do některé z výzev Integrovaného operačního programu.

Evergreenem se nám stává dodání nové hasičské cisterny. Situace je taková, že jsme byli nuceni opět požádat poskytovatele dotace o prodloužení termínu ukončení projektu. Informace od prodejce jsou zatím takové, že „do konce roku to určitě nebude“. Nu, snad si dobře prodávající přečetl

sankční podmínky v uzavřené kupní smlouvě.

Dobrou zprávou je dokončení projektové dokumentace na akce vodovod Přívlaka I. a vodovod Přívlaka II. Odhad nákladů činí 15 mil. Kč, bylo požádáno o vydání stavebního povolení. To nejdůležitější je tedy připraveno, teď už jen vyčkáváme na tu správnou výzvu a podáme směle žádost o dotaci. Svítá se na lepší časy i v případě dokončení projekce chodníků podél silnice I/14. Ateliér Nýdrle dokončí projektovou dokumentaci do května příštího roku, jakmile ji budeme mít v ruce, připravíme se na podání žádosti o dotaci.

Rada obce schválila uzavření dodatku se zhotovitelkou firmou akce „Posílení vodního zdroje v obci Poniklá – vrt“, jímž je změna termínu dokončení realizace díla do 7/2023. Tento posun vyvstal už při zahájení akce, kdy vypršela platnost stanovisek, následně bylo nutné provést zjišťovací řízení a dopracovat projektovou dokumentaci. Tak došlo ke zpoždění zahájení technických průzkumných prací o 6 měsíců. Průzkumné práce byly dokončeny v listopadu a jsou připravovány podklady pro podání žádosti o přebudování průzkumného vrtu na vrtanou studnu a její připojení do stávajícího vodojemu.

Vážení ponikelští sousedé, celá obecní rada vám do nadcházejícího roku přeje plno optimismu a úsměv na rtech! Přejeme vám krásné a požehnané vánoční svátky v kruhu svých nejbližších!

■ **Petra Novotná, místostarostka**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

(listopad až prosinec 2022)

JUBILEA

Marie Jindřišková, 70 let
Miroslava Kawyczová, 70 let
Jiřina Šafránková, 70 let
Marie Hájková, 75 let
Otto Tomíček, 75 let
Milena Lutzová, 75 let
Božena Čurdová, 80 let
Jan Farský, 85 let

ÚMRTÍ

František Hejral
Antonín Rychlovský
Milan Jakl

PLATBA ZA ZPRAVODAJ A ZA PSY

Pozor, po mnoha letech přistupujeme ke změně ceny i způsobu platby za obecní zpravodaj. Cena se zvyšuje pro roční předplatné z 60 Kč na 100 Kč, při zasílání poštou ze 150 Kč na 250 Kč. Napříště také nebudou peníze za zpravodaj a psy vybírat zastupitelé při roznášce, ale požádáme vás o platbu na OÚ, případně bankovním převodem. Pro valnou většinu z vás to nebude cesta na OÚ navíc, protože vše vyřídíte z domova, nebo platbu spojíte s platbou za odpady, která vás bude nově čekat také někdy na počátku roku. Podrobnosti k platbám za zpravodaj podrobněji popíšeme v prvním čísle roku 2023. Děkuje!

■ **OÚ Poniklá**

KAMENNÁ SVATBA

Mimořádné jubileum oslavili manželé Lukešovi z Kopaně. Zlatých svateb (a že i to je frajeřina!) máme do roka několik, zhruba jedno výročí ročně je diamantové (60 let), ale kamennou svatbu (65 let manželství), to se nám stává jen jednou za několik let. O to příjemnější je, když i po takové době hýří oba oslavenci zdravím, radostí i pohodou. Lukešovými, kteří shodně s úsměvem konstatují, že to celé nějak strašně uteklo, přejeme do dalších společných let jen vše dobré.

■ **Tomáš Hájek**

Obecní hlásný

Pečovatelská služba je už opravdu terénní

Přestože mají mnozí spojené působení naší pečovatelské služby především s domem čp. 432 (ne zcela přesně nazývaným Domov s pečovatelskou službou), provozujeme oficiálně tzv. terénní pečovatelskou službu. A ta by neměla být, a ani není, omezena jen na jeden dům, ale měla by být nabízena na celém území obce. Dosavadní potřeby v širším rajonu jsme doposud zvládali, jak se dalo. Řešení se v kombinaci vlastní docházky a výpomoci jiné terénní služby vždy našlo. Ale nyní již konečně máme prostředky k plnému pokrytí potřeb klientů v našem terénu. A to díky využití nabídky na dotované vozidlo pro pečovatelskou službu. A že nakonec máme „fáro“, jaké bychom si za své dovolit nemohli a ani bychom to nepovažovali za nezbytné, to už asi patří k folkloru na dotacích postaveného kontinentu. Dotační nabídka zněla na 90% (!) dotaci pro ovšem téměř bezemisní automobil, my jsme do našich horských podmínek chtěli vůz s náhonem na čtyři kola. Výsledek je takový, že za cca 100 tisíc korun má naše pečovatelská služba fungl nové auto s přepočtenou spotřebou cca 2 litry na 100 km, jezdí na elektřinu, v případě potřeby i benzín („nádrž“ má z každé strany jednu, primárně jezdí na baterky, které si při jízdě s kopce umí částečně samo dobíjet). No, neberte to. Paní pečovatelka, ač o barvě vozidla nebyla dopředu informována, trefila své oblečení pro předávání vozidla v autosalonu Junek ve Studenci prvotřídně. Využívám tuto zprávu i jako ponouknutí, že kdo by služby ponikelské pečovatelky potřeboval využít, může nás prostřednictvím Obecního úřadu Poniklá kontaktovat.

Fotbalisté mají kde parkovat

K padesáté sezóně ponikelské kopané dostali naši borci delší dobu žádané parkoviště pod patou jejich hřiště. Například tak snad odpadnou mrzutosti s divokým parkováním na přilehlých soukromých loukách při mistrovských zápasech. Parkoviště

bylo pořízeno díky dotacím pro obce v národních parcích s dotací 85 %. I toto parkoviště je postaveno jako vodě propustné ze zatravnovacích dlaždic, součástí projektu byla i úprava přilehlých mezí.

Dětičky, těšte se!

Ihned po oznámení, jakých že to výher jsme v soutěži vesnice roku dosáhli, objednali jsme dvojici dětských hřišť. Větší roste u Jizery, menší nahradí archaické prvky na koupališti. Díky dobrému podzimnímu počasí se podařilo z větší části dílo dokončit, hotové ale ještě není. Až se na jaře dokončí všechny jemné terénní úpravy, bude to radost!

■ **Tomáš Hájek, starosta**

Obecní knihovna

Naše knihovna má hodně nových knih. A protože knihovna není nafukovací, tak jsme vyřadili starší vydání. Pokud by měl někdo zájem, může si přijít vybrat, než půjdou knihy na skartaci. Zatím jsou odepsané dětské knížky, budou i nějaké naučné pro děti, později i pro dospělé. Knihovnu můžete navštívit každé úterý od 14 do 16 hodin.

Informace najdete na www.knihovnaponikla.webk.cz. Na stránkách najdete on-line katalog, kde jsou všechny knihy.

Přeji vám všem šťastné a klidné vánoční svátky a těším se na návštěvy v knihovně v roce 2023!

■ **L. Višňáková, knihovnice**

VÝBĚR Z NOVÝCH KNIH

dětské

S. Bernerová	<i>Obrázkové příběhy: Jaro, Léto, Podzim, Zima</i>
H. Zobačová	<i>Auta, vlaky, bagry taky</i>
L. B. Selingerová	<i>O nebi a zemi aneb Meteorologické pohádky</i>
I. Brezinová	<i>Nevinná lavina</i>

detektivky

J. Pospíšilová	<i>Slepá bába</i>
R. Dugoni	<i>Hrob mé sestry</i>
R. Bryndza	<i>Osudné svědectví</i>
K. Trpková	<i>Stvůra</i>
M. Nilsson, A. de la Motte	<i>Smrt přichází na prohlídku</i>

beletrie

E. Bergová	<i>Udělám ti ze života peklo Je tohle vůbec láska? Ulíbám tě k smrti</i>
E. Boček	<i>Aristokratka pod palbou lásky</i>
M. Viewegh	<i>Mráz přichází z Hradu</i>
L. Riley	<i>Italská dívka</i>
M. Mládková	<i>Můj úžasný život</i>
A. Horáčková	<i>Rozpůlený dům: Příběh sudetské rodiny</i>

V úterý 27. prosince bude knihovna mimořádně uzavřena!

Ten dělá to a ten zas ono

Jakou školu vybrat, abych mohl/a vykonávat své vysněné povolání? Na tuto otázku se snažili odpovědět žáci 9. třídy, když v úterý 8. listopadu navštívili Burzu středních škol v Semilech. Zde v Kulturním centru Golf se prezentovaly střední školy nejen Libereckého kraje, ale i ze vzdálených míst celých Čech. Učitelé jednotlivých středních škol podávali ucelené informace o studiu, oborech, přijímacích zkouškách a uplatnění na trhu práce. Jejich studenti pak prováděli praktické ukázky ze svých oborů. Naši žáci tak získali cenné informace o zvažované střední škole, odnesli si propagační materiály s termíny dnů otevřených dveří, které s rodiči navštíví, a pomohou tak při výběru preferované střední školy.

■ **Miluše Kučerová**

V Liberci za kulturou a poznáním

V zasněžené listopadové pondělí vyrazili žáci 2. stupně do Liberce. Dlouho se těšili na plánované muzikálové představení Divotvorný hrnec a návštěvu Botanické zahrady. Původní verze broadwayského muzikálu Finian's Rainbow zaujala českou dvojici Jiřího Voskovce a Jana Wericha natolik, že ji převedli na české jeviště s přenesením do českých reálií. Tento muzikál Voskovce a Wericha připomíná svou laskavostí a jemným humorem nejen odvěké přání po vítězství dobra nad zlem, ale především podtrhuje naléhavý pocit, že domov máme jen jeden. Pohádkový námět, líbivé melodie v provedení živého orchestru a v podání profesionálních zpěváků, nápadité kostýmy, bohaté dekorace, to vše zanechalo ve všech hluboký umělecký zážitek.

Bezprostředně po skončení muzikálu následoval přesun do Botanické zahrady, nejstarší v České republice. Skleníkový areál ve tvaru rostlinných buněk se skládá z 10 různých velkých expozičních pavilonů, ve kterých je umístěno 14 rozličných botanických témat. Zde žáci individuálně pozorovali sukulenty, kaktusy, bonsaje, orchideje, masožravé rostliny, akvária s vodními živočichy a zjišťovali odpovědi na otázky pracovního listu.

Podle reakcí jednotlivých žáků lze zhodnotit tuto exkurzi za zdařilou a přínosnou pro mezipředmětové vztahy.

■ **Miluše Kučerová**

Betlém opět ožil

V pátek 2. prosince jsme v naší škole uspořádali projektový den na téma Tvoření na vánoční jarmark. Všichni žáci se s chutí pustili do vyrábění rozmanitých vánočních svícňů, andálků, věnečků, pekli cukroví a pracovali se dřevem. Dvě skupiny žáků si vyzkoušely sestavit hvězdičku pod odborným vedením pracovnice z Rautisu.

V sobotu se po dvou letech otevřely dveře naší školy všem zájemcům o vánoční jarmark. Ti si zde mohli zakoupit nejen krásné výrobky žáků 1. a 2. stupně, ale i zboží od dalších prodejců a vystavovatelů. Nechybělo tradiční občerstvení, sejkory, svařené víno, perníčky a nově i palačinky. O kulturní zpestření se postarali žáci 1. stupně pod vedením paní učitelky Lenky Holubcové. Všechny přítomné potěšilo jejich pásmo písní, veršů a scének.

Návštěvníků přišlo opravdu mnoho. Všichni vydrželi až do 18. hodiny, kdy začaly imaginárně odbíjet hodiny na živém betlému. Po zaznění gongu se živé figurky dávaly postupně do pohybu. Naši žáci odění do dobových kostýmů představovali různá řemesla, autentičnosti dopomohly pomůcky a nářadí zapůjčené z místního muzea. Novinkou a velkým překvapením byla přítomnost živých zvířátek u jeslíček. Děti i dospělí si účinkování v betlému moc užili.

Krásný adventní čas!

■ **Alena Stránská**

Úspěch v matematické soutěži

Úspěšní řešitelé školního kola matematické Pythagoriády, **Eliška Kulhavá, Přemek Jandura a Josef Riedl**, se vydali poměřit své schopnosti se svými vrstevníky na okresní kolo do Semil. Většina dosáhla přímo fantastického výsledku. Eliška Kulhavá obsadila krásné 7. místo z 34 zúčastněných dětí ze 6. ročníku a Přemek Jandura tuto kategorii dokonce vyhrál!

Chválíme a blahopřejeme!

■ **Zdeněk Vinklář**

Řádění čertů ve škole

Vlídny Mikuláš, dechberoucí anděl a několik zlověstných čertů přišli do tříd, aby připomněli tuto dávnou tradici. Otevřeli Knihu hříchů a nastalo zúčtování. Všechny děti obdržely od Mikuláše balíček dobrot, poděkovaly písničkou, tanečkem či básní. Zlobiči poznali, jak to vypadá a chodí

v pekle. Čerti tam opravdu řádili jak utržení z řetězů. Atmosféru umocnila děsivá hudba, která se táhla ze sklepení. Však taky děti slibovaly, že už budou hodné, ba dokonce vzorné! Tak uvidíme.

■ Alena Stránská

Vyprávění starého dubu

Podzimní dny se pomalu blíží k zimě, občas se střídají sluneční paprsky se sychravými dny s mlhou a deštěm. V posledním říjnovém víkendu jsme se vrátili k „zimnímu“ času, který lépe odpovídá vnímání světla a tmy. Přesunul nás do našich domovů a nabádá nás více odpočívat.

„Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje“

Listopad není nějak příjemný měsíc, ale my jsme si ve školce rozsvítili lampičky a vchod jsme vyzdobili vydlanou dýní. Na Dušičky jsme zavzpomínali na naše blízké a předky, kteří tu s námi již nejsou. Večer šli rodiče s dětmi zapálit svíčky na hřbitov a tam objevovali kouzlo tajemných světýlek. S dětmi jsme si povídali o strachu, také jak ho zahnat. Že proti strachu nejlépe pomáhá písnička, jsme se dozvěděli z divadelního představení od paní Ireny Fenyklové. Přijela za námi do školky s knihadýlkem a představila nám knihu Ireny Hejdové s názvem „Červené klubičko“. Děj příběhu nás seznámil s dvojčaty Miou a Maxem, kteří se vydali hledat babičku. Strach může mít různé podoby – les, tma, čerti, pavouci, neznámí lidé. Často nás tíží strach o někoho blízkého. Rodina je totiž nejdůležitější v našem životě. Děti v příběhu zažily vše.

Naučili jsme se, jak zažehnout světlo v nás, abychom byli též takovou baterkou proti strachu. PSSST! Prozradíme Vám to. Rovně si sedněte, dejte ruce na kolena, zavřete oči a pozorujte nádech a výdech, slyšíte???? Zázračné ticho. A ta baterka sídlí v našem srdíčku, tak ji tam teď rozsviňte do všech stran. Když svítí, můžete poslat přání třeba babičce, přátelům, do celého světa..., přání letí tichem a zaručeně se splní. Jestli se přání splnilo, poznáte jednoduše, někdo Vás obejmě, pohladí nebo Vám dá pusu. Úžasná a laskavá paní Fenyklová měla pro děti ještě po představení přípra-

Škola a školka

vené zábavné úkoly ve skupinkách. Děti si prohlížely knihu, poznávaly houby z atlasu i kreseb na letokruhu, noční lesní živočichy, hmatem rozpoznávaly, co ukrývají strašpytlíky a vybíraly, co vše si sbalit do batohu na dobrodružnou výpravu. Děti si odnesly krásný zážitek, omalovánku a jistě i touhu stát se brzy čtenářem.

„Čím dříve listí opadne, tím úrodnější je rok“

Měsíc listopad už podle svého jména nám napovídá, že bude opadávat listí. Mezi uplakanými a pochmurnými dny jsme vybrali úterý 8. listopadu na tradiční uspávání naší zahrádky. Ten den se již od rána usmívalo sluníčko a odpoledne se nás sešlo opravdu hodně. Pracovité ruce rodičů i dětí hrabaly listí, stříhaly růže, rozvázely a rozhrnovaly hlínu na úpravu nerovností po stavbě zahradní pergoly. Díky vynaloženému úsilí všech šla práce rychle od ruky a pak už nás čekala výborná svačina od naší paní kuchařky. Teplý čaj také přišel k chuti. Než jsme se rozešli, děti zamkly kouzelným klíčem zahrádku, kterou necháme do jara odpočívat a pak ji zase společným úklidem odemkneme. Děkujeme za pomoc.

Nejen práce, ale také zábava a tvoření s rodiči nám dělá radost. Tentokrát jsme se sešli s paní Soňou Annou-Marií Fišerovou, která se zabývá nejen zpracováním ovčí vlny. Po instruktážní ukázce se všichni společně pustili do tvoření andílků nebo skřítků s vlněnými vousy. Zpočátku to vypadalo, že nám prostor třídy nebude stačit, ale po počátečním shánění vhodného materiálu a všech potřebných komponentů nastalo pravé tvůrčí zapálení. Pod šikovnými rukama se zrodili různobarevní andílci i vtipní skřítki. Děti si je odnášely šťastně domů, kde budou jistě krásnou adventní výzdobou. Děkujeme paní Soně za perfektní přípravu, materiál a budeme se těšit na další tvoření na jaře.

„Radost Martina je husa a džbán vína“

Hezká pranostika, ale to by nám ve školce asi moc neprošlo, upekli jsme si svatomartinské rohlíčky plněné nastrohanými jablíčky. Provoněli jsme celou školku a moc nám chutnaly. Martin se letos trochu zpozdil a na bílém koni přijel o týden později, však už ho děti netrpělivě vyhlížely. To bylo radosti. Během chvilky děti vytvořily na louce hned několik sněhuláků. Bohužel sníh neměl dlouhého trvání.

„Kateřina na ledě, Vánoce na blátě“

Pevně doufáme, že nám to na Vánoce se sněhem vyjde. Koncem listopadu nastala kouzelná doba adventu, čas zklidnění, ztišení, kdy se příroda ukládá ke spánku. Do školky jsme si pozvali agenturu Veronika s programem Staročeské Vánoce. Dozvěděli jsme se, jak období adventu a Vánoce slavili naši předkové, jaké to bylo v době, kdy ještě nebyla elektrina a lidé si vše museli vyrobit sami.

K adventní době neodmyslitelně patřil adventní věnec se čtyřmi svícemi. Dlouhé čekání na Štědrý den dětem příjemnil adventní kalendář a také oslavy svátků svaté Barbory, Mikuláše a Lucie, které doprovázely pozoruhodné lidové obyčeje a zvyklosti.

„O svatém Mikuláši snížek často praší“

Pokud Lucie našla v domě nepořádek a špinu, musela se selka vykoupit panáčkem modrého likéru Rosolky, který se vyráběl macerováním masožravé rostliny Rosnatky. Pradávní předkové věřili, že v tu nejdelší noc roku, na zimní slunovrat, umírá staré slunce a rodí se nové. Slunce vždy bylo symbolem života, naděje a světla a opět se navrácí po 21. prosinci do našich domovů. Děti si vyrobily ozdobu polaz, který představoval zářivé a životadárné slunce. „Polaz“ vzniklo ze slovanského slova polazník, koledník (polazít = chodit po koledě). Tuto ozdobu Vánoc si můžete také vytvořit a zavěsit nad stůl. Jak na to? Kulatým základem bývala brambora, do které se zapichovaly špejle ozdobené navléknutými křížalami, rozinkami (pomerančová kůra, oříšky, kousky látky, podle fantazie) a zelenými větvíčkami buxusu nebo jmelí, které dekoraci velmi oživily.

Jak to probíhalo dříve na Štědrý den? Večere tradičně začínala s východem první hvězdy. Naši předci dodržovali mnoho rituálů, které měly přivolat bohatou úrodu v následujícím roce. Většina zvyků měla magický význam. Pro soudržnost rodiny se neodcházelo během večere od stolu a stůl se svazoval řetězem. Pro zdraví se rozkrajovalo jablíčko, jestli se objevila pravidelná hvězdička, a aby nebolely nohy, bylo potřeba se postavit na kovovou část sekery.

Nejvíce však děti pobavila selka Veronika, když nám povídala, jak se slaví Vánoce ve světě a kdo nosí dárky v Katalánsku. Pokakaný polínko. Tatínek v adventní době došel do lesa, uříznul polínko, vydlabal ho a obalil kůží. Polínko položil doma na krb. Děti každý den smetly drobký po večeri a daly je sníst polínku. V ten stěžejní den Vánoc vzaly děti metličky a bouchaly do polínka tak dlouho, dokud nevyletěl špunt a pak i pamlsky, dobroty pro děti a dárky. Zajímavá tradice. Na závěr programu jsme si na rozloučenou zazpívali koledu Pásli ovce valaši.

„Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok běží“

Ve školce jsme si vesele zahráli v kostýmech na čertíky, andílky a sv. Mikuláše. Z našeho radostného rojení nás vytrhlo zvonění zvonečku, děti vyběhly zvědavě na chodbu, kde objevily v nůši nadílku, ale nikde nikdo. Asi až příště, ale dušička každého dítěte jistě zažívala chvilku strachu a napětí při večerní návštěvě této svaté trojice.

„Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc“

Na vánoční atmosféru jsme se naladili návštěvou v místní rodinné firmě Rautis, kde se děti seznámily s výrobou perličkových vánočních ozdob, toto řemeslo má v naší obci již více než stoletou tradici a je moc dobře, že se stále zachovává. Prošli jsme se všemi provozními prostory a viděli celý technologický proces vzniku krásných foukaných ozdob. Děti dostaly set na smontování vlastní hvězdičky. Moc děkujeme. Ještě patří poděkování panu Klikorkovi, který přiblížil menší Kulíšky hasičským autem do horní části naší obce.

Děti se pilně připravovaly po dvouleté pauze na vánoční besídku pro rodiče a veřejnost. Letos jsme to pojali netradičně, vystoupila společně třída Kulíšků a Zvidálků, před-

Škola a školka

vedli Vánoční televizní program 2022. Pro někoho to bylo úplně první vystoupení, všichni se moc snažili a obecenstvo bylo shovívavé a milé. Věříme, že jsme si vzájemně zpřijemnila jedno adventní společné odpoledne.

„Jasně Vánoce, hojnost vína i ovoce“

Nejkrásnější jsou rozzářené dětské oči při štědrovečerní nadílce od Ježíška. Děti byly hodné, pilné a pracovitě, v očekávání a naději a tak nadílka ve školce přišla o trochu dříve než u vás doma, aby si ještě užily hračky před vánočními svátky, než se školka uzavře.

Konec roku nás již tradičně vede k zamyšlení. Můžeme zhodnotit, co jsme dokázali udělat dobrého, ale také co se nám třeba nepodařilo. Zkuste se spolu s dětmi zamyslet, co vše jste prožili, co zajímavého se v rodině přihodilo, i co nepříjemného se vešlo do vašich životů. Vše si můžete zapsat nebo vytvořit vzpomínku kresbou.

Ráda bych poděkovala všem, kteří projevíli naši školce během roku přízeň a mysleli na děti.

Už jen jedno přání vám všem za děti i personál školky. **Krásné Vánoce!**

AŤ JSME ZDRAVÍ, ŠTASTNÍ, MÁME SE RÁDI A AŤ JE NÁM SPOLU DOBRĚ. AŤ JE DNEŠNÍ DEN TEN NEJKRÁSNEJŠÍ A VŠECHNY DALŠÍ TĚŽ.

■ Alice Bekrová, MŠ Poniklá

Co připravují ochotníci

Naše poslední hra, úspěšná komedie „DARMOŠLAPKY aneb REPETE HOŠÍ“ v čele s doktorem Kavánem, měla tak trochu smůlu. Když jsme začali zkoušet, tak předpokládaná premiéra na Vánoce 2019 nevyšla kvůli akutní operaci herečky a byla odložena až na únor 2020. Pravidelnou účast na přehlídce v Josefově Dole jsme museli odříct kvůli závažné nehodě další herečky. No a potom naplno vypukla epidemie Covid-19 a bylo všemu na dlouhou dobu konec. Znovu jsme se nadechli až na podzim 2021 a konečně jsme naši komedii zahráli loni o Vánocích v Poniklé. Hráli jsme letos březnu v Jilemnici u příležitosti měsíce divadla a nakonec v Roprachticích, kde se nám vždy moc líbí. Další pozvání jsme odřekli kvůli pozhnanému stavu naší kolegyně, které se zanedlouho narodil malý herec. Máme radost a moc jim gratulujeme.

No a co připravujeme letos? Zkoušíme opět veselohru, což je v dnešní nelehké době potřeba, a to od českého autora pod názvem „SBOROVNA“. Je to hra z učňovského učiliště, a jestliže se nic neočekávaného nestane, tak se vám představíme příští rok v únoru. Už se moc těšíme.

■ **Vaši ochotníci**

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ

Hřejivých a pochvalných slov je stále méně a méně, zvláště v této době. Sdělovací prostředky je už snad neznají, nebo nechtějí znát. My chválit chceme, můžeme a snad i musíme, neboť pomáhat ostatním bez nároku na jakoukoliv odměnu je nádherné a šlechetné a stojí za velké uznání.

Rádi bychom touto cestou poděkovali těm, kteří darují tu nejcennější tekutinu na světě, která je v medicíně stále ještě nezastupitelná – KREV. Dělají to z vlastního přesvědčení a pro kohokoliv z nás. Je skoro neuvěřitelné, že jeden odběr krve může zachránit až 4 lidské životy.

V roce 2022 získali stříbrnou plaketu za 20 odběrů paní **Martina Holubcová**, Poniklá 481 a pan **Vojtěch Koucký**, Poniklá 213.

V témže roce obdržela bronzovou plaketu za 10 odběrů paní **Michaela Brýdlová**, Poniklá Přívlaka 412.

V listopadu nastoupila na šlechetnou cestu dárcovství krve i paní **Věra Vinklářová**, Poniklá 272.

Nejen těmito dvěma, ale všem čestným dárcům, kteří během tohoto roku navštívili kteroukoliv transfúzní stanici, velmi děkujeme a přejeme pevné zdraví, spokojenost, radost a pohodu v čase adventu i v novém roce 2023.

Tak jako každý rok, další slova díky patří všem, kteří se zapojili do sbírky pro charitu. Opět se poměrně velké množství darovaných věcí dostalo nebo dostane k lidem, kteří se pro svůj věk, zdravotní postižení, nemoc, osamocení či životní krizi neobejdou bez této pomoci.

■ **Výbor ČČK Poniklá**

Poděkování

Děkujeme všem, kteří dali hlas kandidátům SNK a TJ Sokol Poniklá. Dostali jsme 20,24 % z platných hlasů, což pro nás znamená 3 místa v zastupitelstvu. Budeme se snažit podporovat vše, na čem jsme se dohodli v našem volebním programu.

Jsme rádi, že naše cíle jsou velmi podobné těm u obou dalších volebních stran.

Dále chci poděkovat všem kandidátům, kteří se odhodlali vstoupit do obecních voleb. Těm ostříleným, kteří chtěli hlavně podpořit, ale i těm novým, relativně neznámým a v této oblasti působení zcela nepolíbeným. Byla to pro mnohé první zkušenost a doufám, že všem přinesla nějaký zajímavý postřeh, který budete moci využít ve volbách dalších.

Všem přeji ve zdravém těle zdravý duch!

■ **Za nezávislé a Sokoly**
Míla Gembická

Letošní ponikelské posvícení

Milá babičko, musím se Ti pochlubit, že jsme se opět sešli se sousedy, abychom se pochlubili s posvícenskými koláči, pochutnali si na nich a zazpívali naše oblíbené písničky. Počasí nám ale nepřálo, bylo to spíš takové aprílové odpoledne. Ač se Krakonoš snažil větru, dešti a mrakům domluvit, nebylo to nic platné, sluníčko se ukázalo vždy jen na chvilku. O to milejší byla návštěva 11 hospodyň a 1 hospodáře, kteří přišli se svými dobrotami a podělili se s námi ostatními, kteří jsme přišli díla ochutnat, zazpívat si a popovídat. Všechny koláče vypadaly nádherně a také rychle zmizely. Docela mne mrzelo, že jsem zapomněla poprosit o recepty, pokusím se příště nezapomenout. Přinesené moučníky jsme samozřejmě opět soutěživě ohodnotili, abychom našli ten nejchutnější a nejkrásnější. Můj kulinářský výtvar byl prý PODRAZ, protože byl jako jediný slaný – listové těsto a mleté maso. A ač skončil po ohodnocení na posledním místě, snědl se stejně. Babi, jsem spokojená. O mých kuchařských kvalitách nepochybuji.

Nejkrásnějším koláčem se stalo dílo sousedky Verunky P., s 54 body (číslo 6), nejchutnějším pak koláč sousedky Radky T. s 46 body (číslo 12). Celkově jsme nejlépe ohodnotili sladkou dobrotu sousedce Vlad'ce a to 71 kuličkami (koláč číslo 8) hospodáři Jirkovi jako druhému (číslo 10) a posledním oceněným koláčem byl koláč číslo 11 sousedky Radky P. Neoceněné koláče měly velmi vyrovnaný počet bodů od 29 do 22, když tedy pomínu ten můj.

Letošní léčivé speciality byly opravdu rozmanité: kedlubново-pórková pomazánka od sousedky Aničky, mrkvový d'as od sousedky Verunky, chlebové maříny od sousedky Vlad'ky, jednohubky s pomazánkou z červené řepy od sousedky Radky T., aronie ala brusinky od sousedky Lenky. Selky z Okrášlovacího spolku připravily také pomazánky a dle ohlasu od ochutnávajících sousedů byly nejen zdravé, ale i dobré.

Já jsem se tedy vyloženě nacpala těmi jednohubkami z červené řepy, nedalo se prostě odolat.

Mezi dobrým jídlem jsme si samozřejmě i zazpívali s ponikelskými muzikanty. Chyběl známý kytarista, prý ho postihl nějaký neduh, tak mu přejeme brzké uzdravení. Naši známou dvojici muzikantů doprovázel kytarista také mnohým známý a dokonce na chvíli zaskočil i hráč na foukací harmoniku. Musím zopakovat slova některých mých oblíbených písniček, mnohdy jsem zpívala jen refrén – nebo se naučit hrát na nějaký dechový nástroj.

Všem, kteří si přišli s námi pochutnat na koláčích, popovídat si a zazpívat, či vytvořit podzimní dekoraci, děkujeme za krásné posvícenské odpoledne a doufáme, že to vyjde zase příští rok.

Musím se omluvit autorce koláče č. 12, který není nikde vyfocen, šotek nám tu řádl, babičko, to znáš. Tak se zase těším za rok, babi!

Vnučka a členka Okrášlovacího spolku

Už svítí!

V sobotu 3. 12. odpoledne se toho po ponikelské návsi linulo mnoho. Vůně svařáku, zvuk vánočních koled, proudy dětí do školy a ze školy, vůně pečicích se sejkor, davy rodičů a návštěvníků do školního sálu a zase ven, fronty zájemců o párek v rohlíku, vánočku nebo něco ostřejšího. Rozsvěcili jsme vánoční strom.

Po dvouleté vynucené pauze jsme s velkou radostí sledovali, jak se chodby naší školy naplnily zájemci o koupi některého z výrobků na adventním trhu. A není divu – bylo totiž z čeho vybírat! Kdo chtěl, mohl se kompletně vánočně vybavit, včetně darů pro celou rodinu.

V sále se také děly věci. Děti z prvního stupně se nezálekly obrovského publika a s přehledem a energií předvedly své vánoční vystoupení. Kdo chtěl, mohl si potom přijít zazpívat koledy s místní kapelou „Musíme to opravit“ (resp. s její polovinou a hosty). Atmosféra veselá a srdečná, člověk by ani nevěřil, že někteří členové ansámblu hráli některé kusy poprvé v životě.

Mezitím se na návsi čile jedlo a popíjelo, až se vlastně nakonec všechno vypilo a snědlo. Právě včas, protože mohl začít vrchol programu, živý mechanický Betlém. Letos v opravdu velkolepém stylu – bezpočet dětských postav, spousta dospělých figur, šťastná Svatá rodina, kterou dokonce svým dechem zahřívala živá zvířata. Bylo to velkolepé, dojemné a kdo chtěl, mohl cítit, jako by se na chvíli zastavil čas.

Závěrečné rozsvícení ponikelského vánočního stroměčku už bylo třeshinkou na dortíku našeho společného adventního veselí.

Velký dík patří ZŠ Poniklá za veškeré úsilí, přípravy a organizaci nejen během samotné akce, ale i ve dnech předcházejících. Byla to paráda, bezváv by to nešlo!

Děkujeme všem dětem!

Díky kapele, díky členům Kabinetu, díky betlémským pomocníkům, díky vám všem, že jste přišli!

Doufáme, že jste si trochu radostného rozpoložení donesli až domů a přejeme, ať vám to vydrží minimálně po celý předvánoční čas. Šťastné a veselé!

■ **Bára Kulhavá, Kabinet kerkonošské slovesnosti**

A zase ti Dýňáci!

Tak nám asi vznikla pěkná tradice, protože již třetím rokem nám u příležitosti Halloweenu a svátku Všech svatých krásně a tajuplně zazářila návěs. Letos bylo výrobků o trochu méně – přibližně okolo čtyřiceti, ale v zajímavosti za předchozími roky nezůstaly. Kromě tradičních veselých nebo hrozných ksichtíků jsme zde měli několik dýňožroutů, lucerniček, zvířátek, ale také strašidelných bytostí. Bylo také velmi milé potkávat k večeru po setmění na návsi celé rodiny, jak poctivě svoje dýně každý den rozsvěcí. Letos nám dýně vydržely možná trochu kratší dobu, protože bylo poměrně teplo, ale radost snad stihly udělat všem. Možná je pak trochu škoda, že se do fotografické soutěže přihlásilo jen 9 fotografií, ale o to napínavější soutěž v samém závěru byla. Když jsme poslední den dopoledne kontrolovali výsledky, tak byl favoritem úplně někdo jiný, než kdo nakonec vyhrál. Je vidět, že někteří s pomocí rodiny a přátel zabojovali na poslední chvíli a pořadatelé se ráno nestačili divit. Hravou cenu za vítězství si tedy právem zaslouží **Adélka a Daneček Pušovi** za svého třípatrového kostlivce. Ještě jednou děkujeme všem nadšeným dlabáčům a těšíme se napřesrok.

■ **Radka Paulů**

Svatomartinské putování Poniklou

Život je změna, a tak jsme se po té loňské nucené covidové změně rozhodli ukončit pořádání tradiční Svatomartinské zábavy a přejít na úspěšné loňské putování dům od domu. Ten nultý loňský ročník nám přinesl několik poznatků, díky kterým jsme se rozhodli celou akci pro všechny účastníky vylepšit.

Připravili jsme si trošku vymazlejší informační letáček a přichystali větší množství vzorků vína. Každý, kdo byl statečný, měl možnost v základním vstupném ochutnat 18 vzorků bílého, růžového a červeného vína v celkovém množství 0,9 l vína. Kdo byl ještě statečnější, mohl si kdykoliv na trase přikoupit další porci degustačního vzorku. A ti, co byli nesmrtelní, mohli celou akci zakončit vybranými vzorky moravské pálenky.

Nutno podotknout, že nám toho příliš mnoho nezbylo. Účast byla téměř dvojnásobná oproti loňskému roku (cca 130 přihlášených), a tak se

trochu bojíme, co se bude dít ten příští. Každopádně, akce se všem zřejmě líbila, a protože nám prálo i počasí, téměř nikomu se nechtělo domů a všichni zamířili přímo do hospůdky, kde byli připraveni místní muzikanti, aby dále bavili rozjuchané davы. Chvillemi jsme se, pravda, báli, že celá restaurace U Floriána padne pod návaem oví-
něných hostů, nakonec snad vše pro-

běhlo bez významných škod a úrazů. Druhý den už stačilo zamést hlavní silnici až k sokolskému hřišti a na pořadatelských dozvucích celý průběh akce zhodnotit.

Děkujeme všem za super atmosféru, maximální nasazení a většinu účastníků také za poctivost. Inu, „In vino veritas“!

■ **Radka Paulů**

38. ročník SILVESTROVSKÉHO BĚHU V PONIKLÉ 2022

Datum	Sobota 31. 12. 2022	
Pořadatel	SDH Poniklá	
Místo	Hasičská zbrojnice	
Tratě závodu	Silnice a veřejné cesty	
Prezentace	V den závodu – půl hodiny před startem	
Start	13:30 hod.	
Kategorie	Od předškolních – po důchodce	
Startovné	Dobrovolné	
Ceny	První tři obdrží drobné ceny a diplomy	

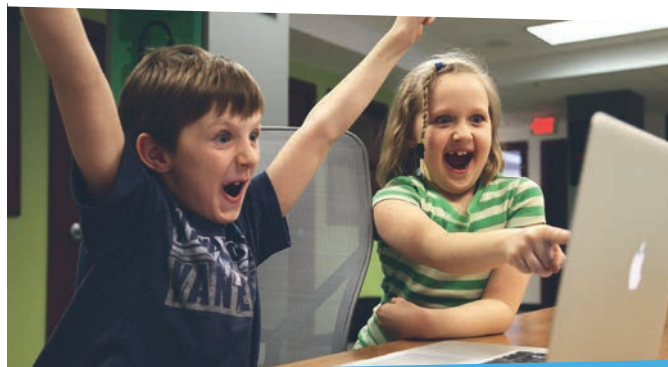
OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
V restauraci „U Floriána“

Pořadatelé se těší na Vaši hojnou účast.

Kategorie:	Nejmladší	cca 50 m
	Předškolní	cca 100 m
	Mladší dívky a chlapci	400 m
	Starší dívky a chlapci	400 m
	Dorost dívky a chlapci	800 m
	Ženy	1000 m
	Muži	2000 m
	Méně zdatní	400 m

Diakonie
Českokobratrské církve evangelické

Tel: 733 780 505
sas@diakonievvr.cz
www.vrchlabi.diakonie.cz

Každá rodina s dětmi se může dostat do problémů, ne každá si umí říci o pomoc.

Nebudte v tom sami!

Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi Jilemnice

zdarma pomůže např. při řešení: finančních problémů * prospěchu a výchovných problémů dětí * s hledáním bydlení

Je čas vzpomínat? Je čas snít!

Prožíváme čas přípravy na vánoční svátky – advent. Potud je vše jasné.

Pak ale začíná to drama. Oprášit zvyky, adventní věnce, tradice, zvyklosti, navštívit adventní trhy – jak se to obvykle dělá, prostě věčně naplnit zvyky a tradice.

Jenže – z podstaty adventu plyne ani ne tak co kdysi bylo, ale především to, co může být, co by mohlo být, čemu bych mohl dát život, když Já...

Stavebními kameny adventu jsou ticho a naslouchání, vyhlížení a rozpoznávání, vykročení a osobní čin.

Pro duchovní lidi je mužem adventu Jan Křtitel se svým jedinečným způsobem života – místem v poušti, touhou po budoucnosti a věčnosti, pozorností ke střídmosti těla, určitou bázní rozumu, chvěním srdce se všemi mezilidskými radostmi a bolestmi a pak až pozitivním žářem, touhou duše po plnosti, velikosti, věčnosti.

Advent můžeme pojmout jako vykročení z tvrzí zvyklostí a vstoupení na cestu budoucnosti – možnosti navždycky zůstat tvůrčím činem, který vede jednotlivce i společenství k obzorům.

Chcete-li Bůh, chcete-li osud, chcete-li život, velmi tiše jednou, dvakrát zaklepu na dveře našeho já a pak už ne. Ty, když na to volání odpovíš, otevřeš dveře a vstoupíš. Ale to neznamená, že příběh končí. Dostaneš se do úplně jiného vesmíru. Jenomže pak to jde dál a pak znovu přijde další, velmi tiché zaklepání – pozvání. A pak další a další a jdeš do dalších a dalších dveří. Nakonec ten vesmír, do kterého se dostaneš, je něco, co bys nevymyslel.

Biblicky řečeno, a já to lépe vyjádřit neumím, co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, o čem se rozumu ani nesnilo, tak právě to je před námi a nad námi. Je to cosi, co člověka rozechvívá, něco, co je v tom nejlepší slova smyslu nejistá sezóna, to, že nic není nalinkováno, nic není dopředu připraveno, ale je v možnostech tvé volby. Žijme tedy ten nejkrásnější z možných životů, protože je náš. Těšme se na každou vteřinu života, co přijde. Těšme se na cesty mimo fantazii. Těšme se na každé další ráno. A až přijde čas, na setkání s Živodem mimo náš čas, prostor i fantazii, budme připraveni a především – staňme se jeho součástí.

Kéž nám k tomu pomůže tento čas vycházení ze sebe sama, především pak zkušenost, že poušť, betlémská jeskyně a ticho nemusí být jen místem ztráty, ale mohou být i místy svobody, pravdivosti a volnosti života.

Proto, jak čteme v Bibli, odložme skutky temnoty a oblečme výstroj světla.

Vždyť jen a jen na našem rozhodnutí a v našich rukou je možnost a schopnost proměnit soumrak jakékoliv temnoty, především pak té životní, ve svítání nového života, a to třeba i toho věčného.

S přáním pokojného adventu, osobních zkušeností daru Vánoc a především pevné půdy pod nohama a jasného nebe nad hlavou,

farář Ivo

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

*Poniklá
Kostel sv. Jakuba*

*Štědrý den 24. 12.
od 12 do 18 h*

*V tuto dobu bude kostel otevřený
a od betlémského světla si zde
můžete zapálit svoji svíci.*

Pořad vánočních bohoslužeb

v kostele sv. Jakuba Většího v Poniklé

Sobota 24. 12.	Štědrý den – „Půlnoční“	22:00
Neděle 25. 12.	Slavnost Narození Ježíše Krista	10:30
Středa 28. 12.	Svátek Betlémských dětí - mučedníků	18:00
Neděle 1. 1. 2023	Slavnost Matky Boží Panny Marie	8:30

Pravidelné bohoslužby v roce 2023

Středa 18:00

Neděle 8:30

Další vycházku vstříc zajímavým stavbám v naší vesnici věnujeme stavením, která nás obklopují téměř na každém kroku a která tak máme někteří za běžná a všední. Roubené chalupy rozesté po stránkách k Poniklé a Přivlacc neodmyslitelně patří, vždyť až do dnešních dnů se nám zachovala jejich pestrá kolekce čítající na 150 objektů, tedy téměř celou třetinu čísel popisných. Smyslem naší dnešní toulky bude alespoň v náznacích popsat rysy pro roubenky naší oblasti obvyklé a poukázat na několik konkrétních zajímavostí.

Valná většina dodnes stojících roubených staveb byla vyzdvížena v 18. a 19. století. A to buď jako přestavby „páteří sítě“ poničelských statků stojících zhruba ve 150metrových rozestupech po obou stranách Ponikelského potoka, nebo jako novostavby zahušťující tuto prastarou síť lánově uspořádané vesnice. A i když žádné dvě roubenky nejsou stejné, základní členění typické pro naši oblast zaprou málokdy. Pro vnitřní uspořádání je tak nejobvyklejší uprostřed domu po celé jeho šíři probíhající síň, která dělí objekt na světnici po straně jedné a chlév, nebo komory (případně jejich kombinaci) na straně druhé. Ze síně obvykle vede schodiště na půdu, případně také do sklípku. Otevřené topeniště v síni přímo pod komínem postupně nahradila ve světnici stojící pec, či kachlová kamna, přikládaná ze síně a později jsou zdroje tepla obvykle obsluhovány přímo ze světnice. Hlavní obytný prostor je obvykle orientován jižním směrem a zaujímá celou šíři objektu, přičemž může být dělen vnitřní příčkou (například jako výměnek). Chlévy, v archaických dobách také roubené, jsou v dochovaných případech již stavěny výhradně z kamene, později i cihel a jsou obvykle samostatně přístupné i zvenčí (varianta jediného vstupu ze společné síně nabízí v zimě výhodu většího uchování tepla, ale má své hygienické limity). U menších hospodářství zastávala roli stodoly půda,

Skvostná chalupa U Jirů (čp. 219), která hostila i školu i hospodu (dobrá kombinace) a která je roubena z nesterjné silných a nadto již notné sesedlých trámů – pohlazení pro oko! Na snímku si povšimneme i pěkných šambrán kolem oken.

Záklonovému prknu z čp. 424 na Přívlace ani několik prohřešků proti gramatice neubírá nic na kráse.

v našich horách mnohdy vtipně za pomoci lávky z přilehlého svahu zavážená „bezbariérově“. Ale kde bylo hospodářství větší, tam se stavěla i stodola. Roubení stodol bylo podobné, jen se spáry mezi trámy nevyplňovaly jílovou mazaninou, ale vzduch se jimi nechal volně profukovat.

Jak poznat ty nejceněnější?

Pokud uvažujeme o tom, že nejstarší obydlí stojí na svých místech i přes sedm staletí, jsou v každém případě sroubeny již poněkolkáté. V průběhu času se měnily nároky i možnosti jejich majitelů a působil i zub času, zakusující se nejdříve do prvních trámů nad podezdívkou. Při některé rekonstrukci stačilo vyměnit jen první řadu trámů, jindy se roubilo vše a ponechal se jen krov, někdy ani ten ne. Nejstarší dochovaná roubení nás na sebe upozorní esteticky krásně působícím a přitom praktickým detailem – nestejnou výškou trámů. Nejlépe je to vidět třeba „U Jírů“ (čp. 219). Někdejší tesař pracoval s nestejně velkými kládami tak, aby měl co možná nejmenší odpad – šíři trámů a tím šíři stěny zachoval přirozeně jednotnou, do výšky ale používal, co mu materiál dovolil. U krovů je pak pro české prostředí typické zakončení krátkou strmou valbou, tzv. kabřincem. A díky tomuto zkosení vzniká prostor pro umístění záklopového prkna, jakéhosi křestního listu chalupy, na němž pyšný hospodář vypisuje kdy, jak a pro koho dům vyzdvihl a modlitbou žádá o jeho ochranu.

Lomenice – výkladní skříň chalupy

Oblast Pojizeří a západních Krkonoš je nad jiné české kraje proslulá bohatostí zdobení lomenic. Nejen výstavné statky, ale i prosté chaloupky tak nesou ve svých štítech nebývalou krásu. Stavitelé v nich z trámů a prkének kouzlí nápadité variace s ozvěnami barokního i klasicistního slohu. A že tu takových nafintěných krasavic, dělených do dvou až čtyřech pater, máme!

Chaloupky i statky

Vedle jednoduchých chalup výše zmíněného obdélního půdorysu u nás

Jedna z nejhezčích Přívlastckých chalup, čp. 424 nese pod kabřincem rozkošné záklopové prkno (na dalším snímku).

Výstavní lomenice chalupy na Přívlastckém kopci (čp. 461) v sobě kromě hned čtyř pater s poli klasovitě orientovaných prken nezapře ani myslivkou vášeň svého majitele.

Lomenice chalupy čp. 232 nese v prostředním patře pro náš kraj typickou tzv. kočičí procházku. Ploché kuželky zde jakoby vynášejí horní patro lomenice a za nimi tím vzniká úzká cestička – tak akorát pro kočku.

Zvláště vzácný je Krejčův statek (čp. 212) z roku 1833, který má nad chlévy kolmo k ose domu vynesenou světnici s pavlačí. I když hlavní část domu pozbyla po novodobých přestavbách památkové hodnoty, v původní podobě zůstala světnice v patře je cenným dokladem stavebního projevu prvního mezi vesnickými sedláky. Vedle pěkné třípatrové lomenice s jemně řezanými latěmi by našemu zraku určitě neměl uniknout ani velmi vzácně dochovaný detail jednokřídlých okenic, kterými jsou opatřena obě okna světnice u pavlače.

Historie

nalézáme i rozložitě stavby složitějšího členění. Typickým příkladem budiž Krejčův statek se slavnou patrovou světnicí s pavlačí. Horská hospodářství nicméně nebyla natolik výnosná, aby jejich majitelé doprovodnou zástavbou vytvořily uzavřený dvůr. Výjimku tvoří snad jen Reinišův statek na Zablém – Končinách, který díky do tvaru písmene L stavěné hlavní budově, špýcharu, stodole a kamenné zdi s branou vytvořil uzavřený statek. Jen zdánlivě paradoxně se tak stalo u nejvýše položeného ponikelského stavení – kdo se sem vypraví, povšimne si, že taková rovina (byť 700 metrů nad mořem) jinde v Poniklé není.

Když je zima, vezmi kožich

Ačkoliv to tak na první pohled nevypadá, roubené jsou i některé omítuté chalupy, jako třeba ty na Přívlace „Pod hájem“. A není divu, že se k této dodatečné izolaci právě zdejší obyvatelé odhodlali – vždyť je v tom našem údolí jen málo podobně chladných míst, kam po část roku sluneční paprsky vůbec nenakouknou. Někdy místo omítky sloužilo k dodatečné izolaci i pobití prkny (Reinišův statek), nebo pro Krkonoše obvyklé obložení stěn polínky a chvojím.

Kolik oken ve štítě, rodný krove, zdobí tě?

Měřítkem majetnosti obyvatel je celkem spolehlivě počet oken ve štítové zdi. Nejchudší chalupy si musí vystačit s dvěma okny, nejrozložitější stavení se chlubí čtyřmi. Mezi největší dodnes dochované roubené stavby patří někdejší hostince U Holubců a U Jířů. Stavby jsou to úchvatné!

Barevné veselí

Až do druhé poloviny 19. století byla barevnost všech stavení ve vsi prakticky totožná – chalupy byly vždy celé hnědé doplněné jen světlými proužky výplní mezi trámy. To se však později mění se vzrůstající oblibou barevných nátěrů roubení, nejčastěji v odstínech červené, zelené, případně černé. Výjimečně nalezneme na jedné chalupě i dvě různé barvy, citlivě je to provedeno třeba na čp. 360 na jilemské návsi.

Reinišův statek v této době prochází kompletní rekonstrukcí. Pietní obnovou zatím prošel bortící se špýchar, jehož rozjíždějící se roubení bylo srovnáno a v nezbytné míře vyměněno. Spáry trámů byly vyplněny konopným pazderím a jilem s příměsí slámy. Střecha špýcharu na Reinišově statku je nově kryta dvojitým modřínovým šindelem, který dodnes specializované firmy štípají ze zvláště vybraných smolných stromů. Jako valná část našich zachovaných roubenek bude i tato sloužit rekreaci, přičemž vedle postaru rekonstruovaných částí bude k bydlení užívána i původní stodola, která prochází adaptací na moderní bydlení při zachování původní hmotové dispozice.

Dnes již zbouraná stodola z Přívlackého kopce, jejíž trámů bylo alespoň částečně druhotně použito jako „náhradní díly“ pro rekonstrukci Reinišova statku.

Roubení chalupy čp. 429 na Přívlace je skryto „pod kožichem“. Znamky roubení však pozor – oko odhalí ve vystupujících zhlavích vrchních trámů, jakož i ve svislých kleštinách.

Chalupa čp. 88 slavného muzikanta Víta Tuláčka byla roku 1971 na zimu připravena dokonalým zateplením z podél stěn narovnaných polínek.

Chalupáři, děkujeme

Roubenek máme ve vsi věru poženaně. Trvale obydlených je jich však jen nepatrný zlomek. Inu, co je žádoucí romantikou na víkend, může se během dlouhodobého užívání zajídat. Že tedy dodnes mnoho staříčkových, zkroucených a sesedlých chaloupek u nás stále stojí a je udržováno v oku lahodícím stavu, na tom mají hlavní zásluhu chalupáři. Budiž jim za to dík.

O roubeném stavitelství bychom si mohli povídat dlouze, mnoho dalších stavení by stálo za pozornost a každé by nás překvapilo nějakým neotřelým detailem. Roubený ostatně byl i původní kostelík, stará zvonice, jakož i Mladkovský hrádek.

A kdybychom se neohlíželi jen do historie, navštívili bychom i řadu roubenek novodobých. I mezi nimi bychom našli takové, které staletí pilované principy s výhodou uplatňují i v dnešní době.

Zájemce o ponikelské a přívlacké roubené stavitelství mohou navnadit na příslibenou spolupráci s PhDr. Pavlem Burešem z Národního památkového ústavu, vynikajícím znalcem lidové architektury, se kterým jsme se domluvili na zpracování podrobného pasportu našeho vzácně dochovaného souboru lidových staveb. Věřím, že jeho jarní návštěvy v roce 2023 přinesou mnohem více informací, než kolik jich mohl snést tento článek.

■ Pro zpravodaj připravil Tomáš Hájek

Pěkná roubenka čp. 240 s pavláčkou, na které se pak kontrastní barvení propisuje i do jednoduché lomenice tvořené dvěma poli svislých prken krytých latěmi.

Mnoho objektů, třeba jako čp. 411 na Přívlace, si také do dnešních dnů uchovalo kryté zápraží (násep), praktické nejen jako pomocný úložný prostor, ale mnohdy i jako krytou cestu na suchou toaletu přimykající se k chlévu – prohazujte si cestu závějí, když jde o vteřiny...

Hostinec U Holubců (čp. 225) v dobách jeho největší slávy.

A že všeho je do času, to nám připomene třeba dnes již zbořená malá chaloupka stojící původně v místech dnešní hoření požární nádržky.

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

Do Smržovky za prvními lyžemi v Jizerských horách

Poetika zasněženého podhůří Jizerských hor láká k výletům i mimo běžecské stopy. Zkuste stopy literární ve Smržovce a jejím okolí, kde před rokem 1945 působila celá řada zajímavých německých regionálních autorů. A někteří se zde i narodili.

Loni uplynulo 60 let od úmrtí **Josefa Schmidta**, který se narodil 14. března 1861 v nedalekém Horním Tanvaldu, ale jako místo narození se uvádí i Smržovka. Působil jako učitel a vychovatel v Janově n. N., Smržovce, Rýnovicích, Proseči, Pulečném a Horním Maxově, kde zavedl dokonce výuku lyžování, aby usnadnil dětem z odlehlých horských osad školní docházku. Za tím účelem si opatřil z Norska jeden pár lyží, podle kterých pak místní truhlář vyráběl další. Norský originál byl vystaven ve smržovském muzeu jako první lyže v Jizerských horách. Těžká osudová rána stihla Schmidtovy v roce 1894, kdy na následky těžkého úrazu během výletu na Bramberk zemřela jeho první žena Johanna. V té době měli čtyři dcery. Schmidt byl též předsedou Spolku léčitelů a vedl městskou knihovnu ve Smržovce (dnes městský úřad), věnoval se i hudbě, komponoval a učil hře na housle a flétnu a hlavně psal nářeční povídky, parodie, anekdoty, pověsti a básně *Honsjörgels Geschichten. Lostiche Vorträge ei uns'rer lieben Gebörgssprouche (nordböh-*

mische Mundart) (Honsjorglovy příhody. Veselé přednesy v našem milém horském jazyku, severočeské nářečí, 1900). K tisku byla připravena pohádka *Das Glasmannlein von Finkenstein* (Skleněný mužíček z Finkovy skály – Smržovské vyhlídky). Kdo by chtěl spatřit dům, v němž bydlel ve Smržovce, nechť se vydá po Hlavní ulici k číslu 747. Po roce 1945 byl Schmidt odsunut do Německa, kde jako téměř stoletý umírá.

Ve Smržovce žila v domě č. 661 na náměstí T. G. Masaryka a na místním hřbitově je pohřbena **Marie Kwaysser** (3. dubna 1849, zámek Semily – 18. prosince 1913), která působila jako učitelka ve Smržovce, psala básně a další díla a překládala z češtiny (např. básně Jaroslava Vrchlického). V jejích stopách se můžete podívat na vyhlídku Finkenstein, které věnovala jednu z básní.

Smržovský hřbitov si zaslouží návštěvu i kvůli hrobu dalšího autora, **Josefa Meißnera** (17. ledna 1878, Hejtmánkovice u Broumova – 15. ledna 1970), vlastivědce, autora řady děl a učitele v Horním Maxově a ve Smržovce, kde bydlel v Nádražní ulici 765. Byl propagátor založení muzea ve Smržovce, které je mu dnes věnováno, vedl též smržovskou kroniku. Jako antifašista nebyl po druhé světové

Každý měsíc zveřejníme nový výlet za zajímavými literárními osudy a památkami našeho kraje.

Informace a podklady ke každé vycházce včetně mapy s trasou výletu naleznete vždy na našich webových stránkách a sociálních sítích. Vydejte se s námi odkrýt literární stopy v našem kraji!

www.kvkli.cz

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

válce odsunut, ale musel pracovat pro městský úřad coby obecní sluha, ve sklárně a v zemědělství.

Ve Smržovce se narodil i zemřel **Otto Wilhelm Feix** (5. března 1878 – 7. července 1935), redaktor, provozovatel kina ve Smržovce (v domě č. 816 v Havlíčkově ulici, kde též žil), vlastivědec, kronikář a spisovatel (napsal dílo **Aus vier Jahrhunderten Morchenstern 1526–1926** – Smržovka ve čtyřech stoletích či píseň *Mei Morgstarn* – Moje Smržovka

z roku 1914, k ní složil hudbu Rudolf Z. Fischer). Také jeho hrob nalezneme na místním hřbitově.

Druhým smržovským rodákem je **Adolf Wildner** (19. listopadu 1882 – 27. května 1966), překladatel a autor nářečních děl, který však žil převážně v blízkém Jablonci nad Nisou. Tam se můžete ze Smržovky vydat přes Novou Ves nad Nisou, z níž je od rozhledny Nisanka výhled na celé podhůří i vrcholy Jizerských hor a Krkonoš.

Marek Sekyra

VYHLÍDCE U SMRŽOVKY

Marie Kwaysser

*Zdravím, Vyhlídko, výchoze skalní rozeklaný!
Hned zjevíš se poutníku jak ozdobná kopce koruna,
hned co hlava obří se zvětralou tváří a vrásčitou,
jež shlíží tu dolů a sní svůj sen o časech minulých.
Zdá zármutek se odrážet ve tvých rysech rozervaných,
a skalní soutěsky žalovat zdá se nám, že slyšíme:
Dříve jsem ještě nečněla tolik holá do modrav,
osamělá, jak teď, smutná... Vprostřed háje temného
stála jsem mezi jedlemi a ve stinném chládku ukrytá.
Krutě drvoštěp kácel sekerou obry mohutné,
jež mi matka příroda co ochrannou hradbu poskyta.
V granitovém srdci mne žhavá touha po nich spaluje.
Ach, jako bych ještě slyšela v jedloví seker zvuk,
ach, ještě slyším sténání k smrti Dryád vyděšených!
Sálavě slunce paprsek mou skalnatou tvář polévá,
nyní jsem jen blesků cíl, v bouřích počasí rozmarů.*

MOJE SMRŽOVKA

Otto Wilhelm

*Tam, kde se dráha od Jablonce stáčí do oblouku,
vyhlíží skrytě Smržovka z kopců, luk a palouků.
Z Finksteinu vždy díváme se hluboko do údolí,
kde lidé jak trpaslíci pobíhají v okolí.
Netrápí nás v srdci pranic, jen k žertu jsme stvořeni,
přece v bídě radostně jdeme i života bouřemi.
U nás se jak suché plevy válí perly s drahokamy
snad na každé mezi v trávě v horách i pod horami.
Jsi krásná, Smržovko, chválím tě, ať tě kdo chce tupí!
Když vidím těch pěkných dívek procházet se zástupy,*

*v krásně vyčištěných oknech zrcadlí se slunce svit;
ve Smržovce je vždy hezky, jen nás přijďte navštívit!
Kde větrena brusů sviští, skleněný šmelc rudě žhne,
je tu přeci šťastné žití, ruce k dílu přiložme.
Na starosti známe trylky, švandu, tanec, veselí
stále jizerskohorská kytka kvete, tu nic neskolí.
Nám knoflíky nedojdou ni v drahotě, žijem skromně.
My nemáme starosti, knoflíky jsou v každém domě.
Pln radosti jsem, máme se dobře a dobře je mi,
vždyť Smržovka je nejhezčí místo na celé zemi.*

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

Výletní mapa

Start – nádraží/náměstí, dům č. 661 (M. Kwaysser), muzeum Smržovské historie (J. Meißner), městský úřad (J. Schmidt), Nádražní 765 (J. Meißner) → **2)** vyhlídka Finkenstein → **A)** Havlíčkova 816 (O. W. Feix) → **B)** Hlavní 747 (J. Schmidt) → **3)** hřbitov (M. Kwaysser, J. Meißner, O. W. Feix)

Poklady z Preložky VI.

Než nám letošní rok zmizí, navštívíme říši hmyzí. A opět to bude díky bystrému objektivu pana Vladimíra Bordeho, který „loví“ v okolí Preložky rozmanitá stvoření.

čmelák pruhovalý

motýlice lesklá

křižák mostní

křižák obecný

mravenec obecný

pestrokrovečník včelový

sršeň obecná

vážka ploská

Varování Policie ČR

Prodáváte zboží na různých bazarových portálech – Vinted, Bazoš?

Ozve se vám kupující, projeví zájem o nabízené zboží a pošle vám odkaz na platební bránu, kam složí peníze. Kupující také může poslat odkaz na přepravní společnost, která kromě platby zajistí i přepravu zboží.

Již v tomto okamžiku pozor!

Tyto odkazy jsou podvržené a nikdy do nich nezasílejte žádné údaje o platební kartě nebo vašem internetovém bankovníctví!

Místo peněz za zboží, které prodáváte, přijmete o peníze z vašeho účtu. Kupující - pachatel - má klíče k vašemu trezoru, ale vy u něj nestojíte!

Jak omezit riziko podvodu?

Dbejte pravidel příslušného bazarového portálu a vždy komunikujte pouze na jeho platformě a ne prostřednictvím odkazu, na který kliknete.

Pokud to bazarový portál neumožňuje, předávejte prodávajícímu pouze jediný údaj, který k zaplacení potřebuje, a to je číslo vašeho účtu a banku. Při jakýchkoliv pochybnostech obchod okamžitě přerušte a vše ukončete.

V případě podezření, že jste se stali obětí podvodníka, kontaktujte Policii ČR a volejte 158

Dárky s duší Krkonoš

Vánoční dárky k radosti i užitku, jejichž koupí podpoříte místní a spolu s kterými darujete i kousek krkonošské tradice... To jsou certifikované originální produkty, snoubící lásku a úctu k řemeslu i horám. Nebo raději darujete duševní potravu? Pak nepřehlédněte nové publikace místních autorů, které přinášejí řadu vzpomínek těm, co s horami spojili svůj život. A rozšíří obzory nám, kteří se o Krkonoších ještě máme mnohé co učit.

K počtení na dlouhé zimní večery

Jan Luštinec, věhlasný historik a jedinečný vypravěč, vás prostřednictvím dvou nových publikací pozve do kraje neodmyslitelně spojeného s řekou Jizerou. Kniha „**Toulky pojizerskou minulostí**“ vypráví příběhy obcí na řece ležících. Publikace „**LO-KÁLKA**“ vás provede po jedinečné trati Pojizerský Pacifik a přiblíží historii této železnice, která se klikatí údolím řeky z Martinic až do Rokytnice.

Autorka Danko Šárková vás v knize „**Krkonoše, seznamte se**“ vrátí v čase a prostřednictvím fotografií a příběhů ukáže drsný i krásný život na horách v dobách dávno minulých.

Komiksy jsou mezi dětmi oblíbeným uměleckým médiem. Ty starší tak potěší „**Příběhy z Krkonoš**“, do nichž Jiří Louda přepsal a Tomáš Chlud do komiksů zpracoval nejvýznamnější události krkonošské historie.

Regionální produkty

Říká se, že hory naučily jejich obyvatele pracovitosti, houževnatosti, trpělivosti a kreativitu. A přesně takové jsou jejich výrobky. Pokud tedy sáhnete po dárku, který je opatřen certifikátem Krkonoše – originální produkt®, nemůžete udělat chybu.

Odkaz tradičních krkonošských řemesel

Příběh perličkových ozdob píše firma Rautis v Poniklé. Originální, ručně vyráběná ozdoba, ozvláštňující každý stromek a radost z ní se bude odrážet nejen v dětských očích.

Paní Martina Poliaková provozuje **Dům pod jasanem**, kde zároveň zpracovává ovčí vlnu na historických i nových ručních stavech v drobné hřejivé dárky i dekorace. Doslova roztomilé, ručně šité a malované zástěrky, chňapky, taštičky a mnoho dalšího vyrábí dílna **HAMA** v Lánově. To jsou dárky, které zahřejí tělo i duši.

Dobroty pro krásný adventní čas

Ja-mík od babičky Jarušky vám osladí život, zrovna tak tradiční **Krkonošské bobky** cukrárny Grand Lada, vyrobené na vlas přesně podle původní, sto let staré receptury. Chutné a navíc zdravé jsou **Babiččiny sirupy** – nechte si poradit přímo od paní Suškové, které pomůžou právě na ty vaše neduhy. Horká **medovina** zahřeje i po dlou-

hé procházce, zvláště ta Krkonošská od firmy Apikor z Rudníku. Na silvestrovské jednohubky zkuste klobásky z Biofarmy Pod Hájkem a na chlebičky jejich **bio maso**. S přáteli a rodinou se sejděte nad šálkem **dobré kávy** od trutnovské pražírny Volkafe a zkuste k ní i jejich pralinky.

Šperky, které jinde nekoupíte

Z mědi a drahých kovů tvaruje Daniela Roudná **spirálky** a sestavuje do nejrůznějších typů šperků. Určitě je nepřehlédnete na adventních trzích. A stejně nepřehlédnutelné budou i na jejich nositelkách. **Vinuté perle** nejrůznějších barev a velikostí vyrábí Hana Šebková ve Špindlerově Mlýně a Dana Augustová na Malé Úpě. Perličky zvané „vinutky“ poté skládají do náramků, náhrdelníků nebo náušnic.

Kde nakupovat?

Mnoho z uvedených publikací a produktů nabízejí krkonošská informační centra. Další lze objednat i on-line – aktivní odkazy najdete v našem článku na webu www.krkonoše.eu/darkey-s-dusi-krkonos.

Některé výrobce jistě potkáte na adventních trzích v krkonošských městech a obcích.

Nevybrali jste z našich tipů? Podívejte se na stránky www.regionalni-znacky.cz/krkonoše, kde najdete další certifikované výrobky a zážitky.

■ **Alena Cejnarová, Krkonoše – svazek měst a obcí, Destinační společnost pro TO Krkonoše**

TJ Sokol Poniklá
pořádá
**Cvičení pro
radost 7.**
s Olinkou a Vládou ☺

21. ledna 2023

Dance aerobik (Olinka a Vláša)
Deep work (Olinka)
Total body workout (Vláša)
Jóga (Olinka)

Tělocvična ZŠ Poniklá
10:00 - 14:00 hod

O přestávce možnost malého občerstvení – káva, čaj
Vstupné: 270,-Kč (podložky s sebou)

Rezervace nutná předem: holubcovamartina@seznam.cz, tel. 608 804 366

!!! místa jsou omezená !!!

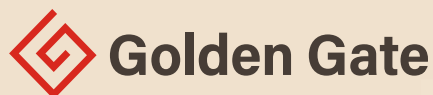
**XII. PONIKELSKÝ
MASOPUST**

v sobotu 11. února 2023
na Tuláckově návsi

od 11.00
pocivé, domácí,
staročeské, babičky,
selské, zabíjačkové
pochutiny

od 11.30
dechovka

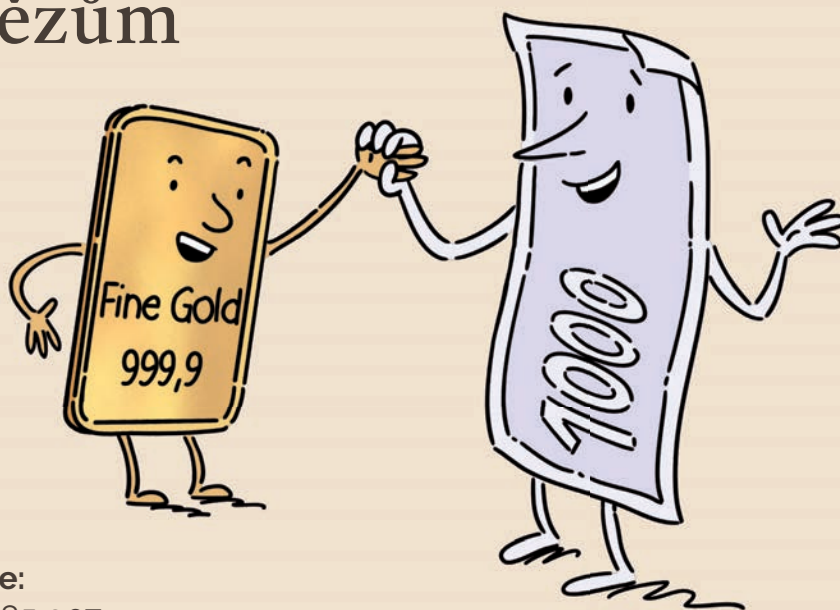
od 12.00
živý orloj,
masopustní průvod
(nejhezčí masky budou odměněny)

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochraňte své úspory
nákupem fyzického
zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Halina Novotková, tel.: 604 285 907

e-mail: halina.novotkova@goldengate.cz

BEER POINT

Lomnické Pivo

craftové pivo
z minipivovaru
Lomnice

Výdejní místo:

Občerstvení U Roubenky
Poniklá 51, 512 42 Poniklá
www.roubenky.cz

Sudové i lahvé pivo
Objednávejte na:

www.obchod.lomnickepivo.cz

U ROUBENKY

TAKEAWAY

OBJEDNEJTE SI
JÍDLA S SEBOU

NASKENUJTE POMOCÍ FOTOAPARÁTU
NEBO QR ČTEČKY

Choice

Předsilvestrovské setkání

**aneb
pojd'me si popřát do roku
2023**

29. a 30.12.2022 od 11.00 do 19.00

Nabídka jídel a nápojů připravena.

.....burgery, pizzy, hot-dogy...
...teplé i studené, alkoholické i nealkoholické nápoje ...

Těšíme se na Vás

Kolektiv U Roubenky Poniklá

PF 2023

Vážení a milí hosté,
dovolte nám, abychom vám **poděkovali za důvěru,**
kterou jste nám projevíli **v roce 2022.**
Pevně věříme, že nám zůstanete věrni i v roce
2023.
Do nového roku Vám přejeme vše nejlepší, hodně
zdraví a štěstí

Kolektiv U Roubenky Poniklá

Akce leden–únor 2023

KULTURNÍ, SPOLEČENSKÉ A SPORTOVNÍ AKCE

PROSINEC 2022

So	31.	13.30	Silvestrovský běh	Hasičská zbrojnice
----	-----	-------	-------------------	--------------------

LEDEN 2023

Út	3.	19.00	Koncert tříkrálový <i>Fidle, sdružení pro hudbu Jičín (na programu lidové koledy)</i>	V sále přístavby ZŠ
So	21.	10.00	Cvičení pro radost s Olinkou a Vláďou <i>(Vstupné 270 Kč, podložky s sebou, nutná rezervace)</i>	Tělocvična ZŠ Poniklá

ÚNOR 2023

So	11.	11.00	XII. Ponikelský masopust	Tuláčkova náves
----	-----	-------	--------------------------	-----------------

PROSINEC
Fráňa Šrámek

Po sněhu půjdu čistém, bílém,
hru v srdci zvonkovou.
Vánoční země je mým cílem.
Až hvězdy vyplovou,
tu budu blízko již. A budu ještě blíže,
až noční půjdu tmou.

Tu ztichnu tak, jak housle spící,
a malý, náhle, dětinný,
a v rukou žmole beranici,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě blíže,
svých slz až přejdu bystřiny.

Mír ovane mne, jak by z chléva,
v němž vůl a oslík klímají,
světélka stříknou zprava, leva,
noc modrá vzlykne šalmají,
tu budu blízko již. Ach, jsem tak blízko již,
snad pastýři mne poznají..."

